

Oponentský posudek na bakalářskou práci Markéty Mokrošové

Postoje vozíčkářů – hráčů basketbalu k pohybovým aktivitám

46 stran, abstrakt v jazyce českém a anglickém, 3 tabulky a 13 grafů začleněných v textu, 15 odkazů v přehledu použité literatury, 5 internetových zdrojů, přílohy s uvedením aplikovaného dotazníku (v jazyce českém a anglickém)

Pohybové aktivity tělesně a mentálně postižených občanů jsou dnes vnímány jako jeden z efektivních prostředků integrace (těchto občanů) do relativně normálního a nezávislého života. Úsilí demokratických společností, a to v celosvětovém měřítku, je v této orientaci patrné zejména po 2. světové válce. Během té doby – až po současnost – se také z obecněji pojímaných pohybových aktivit vykristalizovala (a stále krystalizuje) řada sportovních činností, adekvátně přizpůsobených rozsahu, typu a charakteru postižení. Mezi populární a značně rozšířené (dalo by se použít i „tradiční“) patří basketbal vozíčkářů.

S problematikou sportovních her občanů se stálým zdravotním handicapem se na oddělení basketbalu KSH UK FTVS nesetkáváme poprvé a k námětům (včetně basketbalu mentálně postižených dětí, ale také např. quad-rugby), zpracovaným v podobě diplomových nebo bakalářských prací, jsme se mohli již několikrát vyjádřit. Přesto, nebo spíš právě proto vítáme jakékoli materiály, které se problematikou zabývají a které ji obohacují v intencích svých vlastních zaměření. Ne jinak je tomu v případě bakalářské práce Markéty Mokrošové.

Práce si klade za cíl „zjistit postoje k pohybovým aktivitám u vozíčkářů – hráčů basketbalu v České republice, které následně budou porovnány se zahraničím“. Z takto definovaného cíle se následně odvíjí formulace osmi konkrétně stanovených úkolů, *de facto* předurčených k tomu, aby tvořily páteř celého elaborátu. Metodologicky se práce opírá o aplikaci nestandardizovaného dotazníku s otázkami převážně zavřeného typu. Po předchozí „pilotáži“ jej autorka uplatnila na mezinárodním turnaji basketbalu vozíčkářů. V tomto uplatnění se jí nabídla možnost komparace (názorů či odpovědí hráčů z různých zemí), kterou autorka správně využívá při hledání vztahů. Získaná data jsou následně vystavena prezentaci jednak v absolutních a relativních četnostech svého výskytu, hlavně grafické ilustraci těchto četností či tohoto výskytu (eventuálně tabulkovým přehledům), jednak v popisně interpretační poloze.

Práce má s ohledem na požadavky, kvalitativně stavěné na rovinu vysokoškolské atestace bakalářských programů, velmi dobrou úroveň a rozhodně ji doporučujeme k obhajobě. V kritičtějších náhledech se však musíme pozastavit nad poněkud svévolnějším nakládáním s pojmem „postoj“ („postoje“). Jedná se o jednu z významných psychologických, resp. sociálně psychologických kategorií. Práci výrazně ovlivňuje ..., což na konstatované úrovni práce není myšleno v doslovně pejorativním smyslu. V eventuálně následných pojednáních (magisterská, postgraduální studia) by mohlo narazit.

Otázky touto cestou neklademe a s přesvědčením, že studentka – pomalu absolventka UK FTVS problému rozumí, že má své zkušenosti (viz str. 26 pojednávané práce), vyplnou až z jednání obhajoby.

V Praze 25.4.2008

PaedDr. Michael Velenský, Ph.D.